

168

consistentment adv. D'una
manera consistent; con-
sequentment.

No a part

consistir v. intr.

Consistir en alguna cosa, estar
constituït per alguna, reduir-se a
alguna. Bats els seus béns con-
sistir en una casa i una vinya.
Els estoics feien consistir la fe-
licitat en la virtut. | En què
consisteix que no ve mai? ^{ell} ~~ella~~
quina és la causa que ^{ell} no ve mai?
consistori m. Consell solem-
ne, com el que celebra el Papa
amb assistència dels cardenals,
el que celebren els emperadors